

‘Gemeente, creëer ligplaatsen’

Nieuwe wetten en regels tarten de bewoners van de Noorderhaven. „De gemeente moet wisselgeld creëren door nieuwe ligplaatsen aan te bieden.”

MARIJKE BROUWER

Hij staat op het achterdek van zijn 106 jaar oude schip, dat *Confiance* gedoopt is. Ooit vervoerde deze Groninger tjalk aardappels, bieten en graan. Tegenwoordig is de *Confiance* een varende woonboot, in handen van Jan Douwes (69) die er sinds 1997 mee in de Noorderhaven ligt.

„Ik woon hier ontzettend plezierig. Als je op het achterdek zit, waan je je in de mooiste binnenstadstuin.” Hij vaart nooit met de *Confiance*, behalve als het schip naar de werf moet, eens per vijf jaar.

Hij is op de hoogte van de nieuwe Woonbotenwet die onderscheid maakt tussen varende en niet-varende schepen. Hij weet van de daarmee samenhangende omgevingsvergunning en ook van de gemeentelijke regels. De eerste voor ‘zijn’ haven sinds hij zich kan heugen.

Jan Douwes op zijn *Confiance*, een van de zestig schepen in de bomvolle Noorderhaven in Groningen. FOTO DUNCAN WIJTING

Begrijpelijk, vindt Douwes, want het oogt voor passanten gauw rommelig in de Noorderhaven - de enige vrijhaven van het land waar elk schip mag aanmeren als er plek is.

„Iedereen die een scheepje kocht, kon hier terecht. Die meerde hier aan en begon aan z'n boot te timmeren en te verbouwen. Maar de tijden veranderen, de stad ook. Vroeger kluste iedereen in de wijken hier omheen aan z'n huisje, maar nu zijn dat dure binnenstadshuizen. De tolerantie voor het gerommel in de ha-

ven is daardoor minder geworden.”

De gemeente stelt dan wel regels op tegen bijvoorbeeld verrommeling en leegstand, maar volgens Douwes handhaaft de stad die regels maar minimaal. De nieuwe wet die niet-varende schepen uit de Noorderhaven wil weren, is volgens hem een zoveelste poging om grip te krijgen op de Noorderhaven. „Die wens is, nogmaals, begrijpelijk. De Diepenring ligt er een beetje verdrietig bij als je de aard en de staat van een aantal woonschepen bekijkt.”

De Diepenring verfraaien en regels stellen is prima, betoogt Douwes. „Het gaat hier om bootbewoners en uiteindelijk om de verkoopbaarheid van hun schepen. De gemeente moet wisselgeld creëren door nieuwe ligplaatsen aan te bieden. Dat schept mogelijkheden.”

Vanaf zijn achterdek wijst Douwes om zich heen. Naar een unieke Paviljoentjalk, een beurtschip, een onbewoond schip, een skûtsje, een sleepboot. „Dit is historisch erfgoed”, zegt hij.